

Jeg skal gøre nogle Henstillinger til samme højtærede Minister om Ting, jeg kunde ønske gjorde, og som jeg mener kunde gøres administrativt. Antallet af de rejsende paa 3die Klasse er jo saa langt det overvejende og det, der giver Staten de største Indtægter, at jeg synes, der burde gøres, hvad der kan, for at gøre 3die Klasses Vogne saa hyggelige som muligt. Jeg kan der fuldtud tiltræde, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har udtalt, at der saa vidt muligt i alt Fald i alle Hurtigtog burde sørges for Toiletrum, der jo ere ret nødvendige; jeg kunde yderligere ønske at henstille, om der ikke nu, da Statsbanerne betale sig saa godt, og der er Udsigt til, at de fremdeles ville gøre det, kunde blive Raad til at lægge Hynder paa Bænkene i 3die Klasses Vogne. Jeg er overbevist om, at en saadan Foranstaltning vilde blive hilst med Glæde. Hvis man kun skal rejse en kort Rejse, betyder det jo ikke saa meget med Træbænkene, men paa en længere Rejse er det lidt haardt og trættende, navnlig hvis man vil lægge sig og forsøge at sove lidt. Den højtærede Minister vilde sikkert høste Tak for en saadan Foranstaltning.

Med det samme vilde jeg henstille, om der ikke burde anbringes Spyttebakker i 3die Klasses Vogne. Det er jo nu forbudt at spytte paa Kupegulvet og ogsaa forbudt at spytte ud af Vinduet, men da der jo er Mennesker, der ikke kunne lade være at spytte, og man hverken maa spytte paa Gulvet eller ud af Vinduet, er det ret besværligt for dem. Man kan jo naturligvis sige, at de kunne spytte i deres Lommetørklæde, men det er ikke saa godt. Jeg tror, det var nok at anbringe een Spyttebakke i hver Vogn; naar der ikke var Brug for den, kunde man lade den staa, men naar der var nogen, der havde Brug for den, kunde de tage den til sig.

Saa skal jeg overfor den højtærede Trafikminister endnu blot nævne en Ting, det er Fordelingen af Tantiømen. Det blev berørt i Formiddags af det ærede Medlem for Næstved (Frandsen), og jeg kan fuldt ud tiltræde hans Henstilling til den højtærede Minister, om der ikke kunde findes en anden Fordeling, som var lidt mere retfærdig end den, der nu foregaar. Som det nu er, er det jo de højeste Lønninger, der faa det højeste Tillæg, og de laveste Lønninger faa efter min Mening for lidt. Ifølge Loven er det jo saaledes, at det ved Finansloven kan bestemmes, hvorledes Fordelingen skal være, saa der

er jo Adgang for Ministeren til at kunne rette paa det, jeg skal føje min Anmodning til det ærede Medlems, om Ministeren ikke vil se at faa forandret lidt paa dette Forhold i den antydede Retning, saa de lavestlønnede faa noget mere, end de nu faa, selv om det skulde trækkes fra de højere lønnede.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Landbrugsminister og der begynde med at bringe ham en Tak for den foreslaaede Understøttelse til de afskiedede Statsfunktionærer, som ikke ere pensionsberettigede. Her er Skalaen stigende nedefter, og det er jo det Forhold, som jeg ønskede ved Tantiømens Fordeling blandt Jernbanefunktionærerne, som her er blevet taget i Betragtning ved Landbrugsministerens Forslag. Det foreslaas her, at de laveste Lønninger faa det højeste Procenttillæg og de andre gradvis lidt mindre og mindre. Jeg vil, som sagt, bringe den højtærede Minister en hjertelig Tak baade for Tilskuddet og for den Maade, hvorpaa han foreslaar det fordelt.

Ligeledes vil jeg bringe ham en Tak, fordi han har foreslaaet Nedsættelsen af en Kommission bestaaende af Medlemmer af Husmandsforeningerne og Landbrugsforeningerne for at søge at arbejde dem sammen til en Forstaaelse og et Samarbejde. Der er ganske vist en Del, som har sagt, at det nytter dog ikke noget, og at der er kun den Vej at gaa, at Husmændene selv maa administrere de Bevillinger, som skulle komme dem til gode. (K. M. Klausen: Ja, det er rigtigt.) Ja, men jeg tror dog i hvert Fald, at som Overgangsled vil det andet sikkerlig nok være det bedste, og jeg har ogsaa nogen Betænkelighed ved at komme helt derover til, idet jeg er bange for, at vi derved kunne foranstalte mere Adskillelse blandt Husmænd og Gaardmænd, end der allerede i Forvejen er. Jeg ønsker nemlig ikke en Klassedeling, jeg ønsker en god Forstaaelse og et Samarbejde mellem Gaardmænd, Husmænd og Landarbejdere. Der har været det hidtil, og jeg tror, at alle Parter ere bedst tjente med, at dette Forhold bevares og muligt udvikles. Jeg tror ikke, at nogen af Parterne, hverken Gaardmænd eller Husmænd, er tjent med, at der bliver en Klassedeling, at hver skal arbejde for sig, eller at vi skulle naa dertil, som det gaar med Haandværkerne i de større Byer, at de, der ere i Fagforeningerne, staa overfor deres Mestres som fremmede. Derfor er jeg glad ved, at dette Forslag er fremkommet fra Land-